Dosarul nr. 5r-2442/2026
4-26080023-12-5r-24062026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

12 noiembrie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Sergiu Ciobanu
grefier Maria Darie
cu participarea:
petentului *****

examinând în ședința de judecată publică, contestația depusă de *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI07 nr. 523342 din 10 iunie 2026, intentat de către Inspectoratul de Poliție Buiucani, în baza art. 354 alin. (1) din Codul Contravențional și deciziei de sancționare contravențională, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă:

La data de 10 iunie 2026, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Buiucani, Oleg Corciubaș, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI07 nr. 523342, prin care ***** a fost sancţionat cu amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul Contravențional, constituie 1 500 lei, în baza art. 354 alin. (1) din Codul Contravenţional, pentru faptul că, la data de 05 iunie 2026, ora 13:00, aflîndu-se în mun. Chișinău, or. *****, în urma unui conflict, la agresat fizic pe cet.*****.

Nefiind de acord cu procesul-verbal întocmit la 10 iunie 2026, pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul Contravenţional, la 16 iunie 2026, *****, a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie menționat.

În motivarea contestației, acesta a menționat că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contravențională, argumentele de fapt și de drept fiind pe larg enunțate în contestația depusă.

Petentul, în ședința de judecată, a susținut cele menționate în contestația înaintată, solicitînd admiterea contestației.

În ședință de judecată, agentul constatator, fiind citat legal, nu s-a prezentat, fapt pentru care, în baza art. 455 alin. (2) din Codul Contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În context, instanţa consideră pertinentă jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că, ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că, un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie*

1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Audiind opinia petentului, studiind materialele cauzei contravenţionale și lucrărilor dosarului prin prisma motivelor invocate în contestație procesul-verbal de constatare și sancţionare a contravenţiei în baza căruia a fost aplicată sancţiunea, instanța de judecată reține că acesta este legal întocmit și temeinic, din următoarele considerente.

Cu întîietate, instanța de judecată stabileşte că, contestaţia este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancţionare, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, fiind respectate pe deplin.

În raport cu dispoziţiile art. 448 alin. (1) din Codul Contravenţional, conform cărora contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, ori procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de acest cod, este în drept să conteste decizia emisă în privinţa cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la ședinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă, în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că, potrivit art. 448 alin. (8) din Codul Contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

În conformitate cu art. 2 alin. (1), (4) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cît și în căile de atac. Taxa de timbru constituie 200 de lei.

La materialele cauzei, se regăsește ordinal de încasare a numerarului nr. 66686802 din 16 iunie 2026, prin care se confirmă că, ***** a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În sensul art. 440 alin. (1) din același Cod, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul Contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul-constatator pe baza constatărilor personale și aprobelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Potrivit art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al

contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În speță s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 10 iunie 2026, petentul ***** a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul Contravențional, constituie 1 500 lei, în baza art. 354 alin. (1) din Codul Contravenţional, pentru faptul că, la 05 iunie 2026, ora 13:00, aflîndu-se în mun. Chișinău, or. *****, în urma unui conflict la agresat fizic pe cet.*****.

Astfel, pentru respectarea garanţiilor menţionate, instanța va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI07 nr. 523342 din 10 iunie 2026.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizînd cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal nu cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional, însă acestea nu afectează în mod esențial fondul cauzei, iar sub sancţiunea nulităţii absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, fiind indicat locul săvîrșirii acesteia, figurînd semnătura agentului constatator precum și a contravenientului.

Potrivit art. 354 alin. (1) din Codul Contravențional, huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice, se sancţionează cu amendă de la 6 la 30 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 60 de ore.

Dispozițiile legale pertinente au fost corect menționate de către agentul constatator, sancțiunea fiind aplicată cu respectarea prevederilor legale referitoare la cuantumul minim și maxim al amenzii.

În ceea ce privește temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța va reține aplicabilitatea în speță a dispozițiilor art. 6 din Covenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

Norma pretinsă a fi încălcată de către petiționar, adică art. 354 alin. (1) din Codul Contravențional, este adresată tuturor cetățenilor și nu privește o categorie aparte de persoane, scopul aplicării acestei sancțiuni fiind deopotrivă punitiv și preventive, astfel încît sunt valabile garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (*Lauko vs Slovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe vs România, 3 aprilie 2012, § 25-26*). Articolul 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul la respectarea prezumţiei de nevinovăţie, ca element al dreptului la un proces echitabil în materie penală.

De menţionat că, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispoziţiilor legale, astfel

încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situaţia de fapt beneficiază de prezumţia de veridicitate, prezumţie simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Fapta reţinută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenţii. Petentul nu a făcut dovada celor susţinute prin contestaţie, în sensul că, nu se face vinovat de fapta reţinută în sarcina sa de agentul constatator.

Acţiunile petentului ***** au fost calificate corect din punct de vedere juridic și întrunesc elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul Contravenţional.

Conform art. 7 din Codul Contravențional persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În conformitate cu art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (4) din Codul Contravențional, nici o probă nu are valoare prestabilită.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994*).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu indică că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Instanţa de judecată a stabilit că, acţiunile ilicite ale petentului *****, au fost demonstrate cu certitudine, fapt confirmat de materialele cauzei și cercetate nemijlocit în ședință.

În speță, instanța constată că, autorul contestației nu a prezentat probe, date în susținerea poziției sale privind circumstanțele faptice care au avut loc la data de 05 iunie 2026, consemnate în procesul-verbal contestat.

Astfel, examinînd cauza contravenţională sub toate aspectele, complet şi obiectiv, clarificând toate circumstanţele ce au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei contravenţionale, verificând la fel încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei - în raport cu materialele cauzei contravenţionale examinate în cadrul şedinţei de judecată şi afirmaţiile participanţilor la proces, instanţa de judecată conchide că, argumentele conţinute în contestaţie sunt neîntemeiate, cu atât mai mult că, careva motive de fapt concrete nu au fost înaintate.

Drept concluzie, instanţa de judecată stabileşte că, la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoaşterea lui ***** vinovat în săvârșirea contravenţiei prevăzută de art. 354 alin. (1) din Codul Contravenţional, agentul constatator Oleg Corciubaș a respectat prevederile art. 443 din Codul Contravenţional şi a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, neidentificându-se careva circumstanțe din cele prescrise la art. 445 din Codul Contravențional şi care ar conduce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind acordată atenţie cuvenită prevederilor art.art. 5 - 9 din Codul Contravenţional şi anume - principiul legalităţii şi egalităţii în faţa legii, principiul dreptăţii şi caracterului personal al răspunderii contravenţionale, precum şi principiul individualizării răspunderii contravenţionale şi sancţiunii contravenţionale, astfel ca obiecţiile făcute de către ***** în contestaţia sa, să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională şi care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenționale fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Aşadar, instanţa de judecată conchide că, la examinarea cauzei contravenţionale, agentul constatator a determinat caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia lui *****, existenţa circumstanţelor atenuante şi a celor agravante, necesitatea sancţionării celui din urmă şi caracterul sancţiunii contravenţionale, ca în consecinţă să i se aplice o sancţiune contravenţională echitabilă şi în limitele fixate şi prevăzute de respectiva normă materială contravenţională. Deci, constatând şi elucidând circumstanţele descrise mai sus, instanţa de judecată găseşte de cuviinţă ca contestaţia lui ***** să se respingă, ca neîntemeiată.

Cu respectarea principiului prezumției nevinovăției și a egalității armelor impuse de exigențele art. 6 din CEDO precum și a principiului contradictorialității și al dreptului la apărare s-a dat posibilitatea ambelor părți de a propune probe instanței.

Prin urmare, s-a constatat că fapta corespunde realităţii și constituie contravenţie potrivit textelor legale menţionate, iar sancţiunea a fost corect individualizată, amenda fiind aplicată între minimul și maximul prevăzut de actul normativ încălcat.

Pe cale de consecinţă, din motivele arătate mai sus, va fi respinsă ca neîntemeiată contestaţia depusă de *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie, cu menţinerea acestuia, ca fiind temeinic și legal.

În baza celor prezentate și avînd în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), art. 448, art. 460 și art. 462 din Codul Contravenţional, în numele Legii, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge, ca neîntemeiată, contestaţia depusă de *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI07 nr. 523342 din 10 iunie 2026, intentat de către Inspectoratul de Poliție Buiucani, în baza art. 354 alin. (1) din Codul Contravențional și deciziei de sancționare contravențională.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței
Judecător **Sergiu Ciobanu**